

## Arrest

nr. 115 737 van 16 december 2013  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar drie minderjarige kinderen X, X en X, op 11 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 augustus 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GYSEMBERG, loco advocaat S. VAN ROSSEM, en van advocaat L SEMENIOUK die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 13 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 31 januari 2012, nr. 74 515).

1.3. Op 16 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoekster diende op 5 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Op 8 augustus 2012 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard, alsook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.6. Verzoekster diende op 28 augustus 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.7. Op 30 augustus 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

1.8. Bij arrest van de Raad van 29 maart 2013 worden de in punt 1.5. vermelde beslissingen vernietigd (RvV 29 maart 2013, nr. 100 226).

1.9. Op 3 juni 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard, alsook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.10. Verzoekster diende op 15 juli 2013 een derde asielaanvraag in.

1.11. Op 12 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;*

*Overwegende dat*

*de persoon die verklaart te heten M.(...) M.(...)*

*geboren te (...), op (in) (...)*

*en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)*

*die een asielaanvraag heeft ingediend op 15.07.2013 (2)*

*Overwegende dat betrokkene op 13.11.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 15.09.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 03.02.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 28.08.2012 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 30.08.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing ‘weigering in overwegingname’ kreeg. Overwegende dat betrokkene op 15.07.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart België verlaten te hebben richting Frankrijk in september 2012, waar ze samen met haar echtgenoot een asielaanvraag zou hebben ingediend. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet wist dat haar echtgenoot ook sedert 2009 in België geweest zou zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de problemen in haar thuisland nog steeds actueel zouden zijn en dat zij en haar man in geen geval zouden kunnen terugkeren. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze problemen zou hebben gekregen door de problemen van haar echtgenoot. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer niet met*

rust gelaten zou worden als de vrouw van iemand die gezocht wordt en dat het leven van haar dochters hierdoor ook in gevaar zou komen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat er steeds convocaties aan zouden komen op naam van haar echtgenoot, waardoor hij zien zou kunnen terugkeren. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot zwaar ziek zou zijn en verzorging nodig zou hebben. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe documenten te kunnen toevoegen aan haar asielaanvraag Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze haar echtgenoot voorgesteld zou hebben om terug te keren naar hun thuisland, maar dat hij dit geweigerd zou hebben. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze wekelijks telefonisch contact zou hebben met haar schoonmoeder waarbij ze vernomen zou hebben dat de situatie dat niet goed zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar dochter M.(...) in 2007 geboren zou zijn in plaats van in 2009. Overwegende dat betrokkene hiervan geen melding gemaakt heeft in haar vorige twee asielaanvragen en dit niet kan staven met een origineel paspoort. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze opnieuw vijf maanden zwanger zou zijn van haar echtgenoot. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene haar huwelijksakte dd. 20.04.2007 voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens haar vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land i die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen i toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 21.02.2012 & 30.08.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen I gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel van haar verzoekschrift werpt verzoekster onder meer de schending op van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt hierbij onder meer het volgende:

"Verzoekster kreeg een bijlage 13 quater waarbij het volgende wordt gemotiveerd:

(...)

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de asielaanvraag van verzoekster onterecht niet in overweging werd genomen en dit omwille van volgende redenen.

(...)

*Het is onbegrijpelijk dat de asielaanvraag van de echtgenoot van verzoekster wel doorgestuurd wordt naar de bevoegde diensten, en die van verzoekster niet!*

*Zoals verwerende partij in haar beslissing correct stelt, zijn de problemen die verzoekster kent in haar land van herkomst direct verbonden met die van haar echtgenoot.*

*In tegenstelling tot wat DVZ beweert, werd de asielaanvraag van haar echtgenoot wel degelijk in overweging genomen door de bevoegde diensten. Gelieve de bijlage 26 van haar echtgenoot in bijlage terug te willen vinden.*

*(...)”*

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de asielaanvraag van haar echtgenoot toe (bijlage 26).

3.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

3.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in het (oude) artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalde het volgende:

*“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

(Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkte zich in het kader van (oude) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. In het kader van haar derde asielaanvraag van 15 juli 2013 legde verzoekster een huwelijksakte voor die dateerde van 20 april 2007. Verzoekster stelde tijdens haar gehoor en herhaalt thans in haar verzoekschrift dat haar problemen direct verbonden zijn met die van haar echtgenoot. Verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op 25 juli 2013 naar aanleiding van haar derde asielaanvraag het volgende:

*“Zijn er sinds uw laatste asielaanvraag wijzigingen in uw familiale situatie (huwelijk, echtscheiding, geboorte, overlijden, aankomst van een familielid in België...)?*

*Ik heb mijn man in Frankrijk terug ontmoet eind september/ begin oktober 2012 na zoveel jaren. Nu zijn we opnieuw samen. Ik ben nu opnieuw 5 maanden zwanger van mijn man.*

*Uw hoeveelste aanvraag is dit ?*

*3° AA*

*Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Wanneer? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen ?*

*In september 2012 heb ik België verlaten richting Frankrijk. Ik ben terug in België sinds 14.07.2013. Ik heb een asielaanvraag ingediend samen met mijn man in Frankrijk.*

*Ik ben naar Frankrijk vertrokken, omdat ik in België afgewezen werd. Naar Tsjetsjenië kon ik niet terugkeren. Ik wist absoluut niet waar mijn man. Ik wist zelfs niet of hij nog leefde.*

*Ik had contact opgenomen met de vriend van mijn man die in Frankrijk verblijft. Hij raadde mij aan om naar Frankrijk te komen.*

*U bent sinds 2009 in België. Uw man is ook in België sinds 2009. Jullie hebben elkaar nooit ontmoet in België?*

*Nee, ik wist zelfs niet dat mijn man in België was.*

*Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?*

*De problemen in mijn thuisland zijn er nog steeds. Mijn man kan ik geen geval terugkeren. Door zijn problemen heb ik ook problemen. Er komen steeds convocaties aan op mijn man zijn naam. Hij kan niet terugkeren.*

*Nu ik hem gevonden heb, kan ik hem niet achterlaten. Hij is bovendien zwaar ziek en hij heeft verzorging nodig.*

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld? Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

*Ik heb geen nieuwe documenten om voor te leggen.*

*Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden?*

*Ik zal niet met rust gelaten worden als de vrouw van iemand die gezocht wordt. Bovendien zal het leven van mijn dochters ook in gevaar komen*

*Ik heb mijn man zelfs voorgesteld om terug te keren, omdat ik de situatie beu ben, maar mijn man wilt niet. Hij zegt dat hij liever hier dood gaat dan dat hij zou terugkeren.*

*Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe.*

*Neen.*

*Heb u contacten met uw land van herkomst? Indien niet, waarom niet? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?*

*Ik heb telefonisch contact met mijn schoonmoeder. Dit is ongeveer wekelijks. Mijn schoonmoeder durft niet veel praten via telefoon, maar ze laat wel weten dat de situatie daar niet goed is.*

*Hebt u nog iets toe te voegen?*

*Ik wil met mijn man samenleven in normale omstandigheden.*

*Mijn dochter M.(...) is geboren op 01.04.2007 en niet op 01.04.2009."*

3.6. In de bestreden beslissing die op 12 augustus 2013 in hoofde van verzoekster werd genomen, werd over de meegedeelde informatie het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat betrokkene verklaart België verlaten te hebben richting Frankrijk in september 2012, waar ze samen met haar echtgenoot een asielaanvraag zou hebben ingediend. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet wist dat haar echtgenoot ook sedert 2009 in België geweest zou zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de problemen in haar thuisland nog steeds actueel zouden zijn en dat zij en haar man in geen geval zouden kunnen terugkeren. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze problemen zou hebben gekregen door de problemen van haar echtgenoot. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer niet met rust gelaten zou worden als de vrouw van iemand die gezocht wordt en dat het leven van haar dochters hierdoor ook in gevaar zou komen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat er steeds convocaties aan zouden komen op naam van haar echtgenoot, waardoor hij zien zou kunnen terugkeren. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot zwaar ziek zou zijn en verzorging nodig zou hebben. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe documenten te kunnen toevoegen aan haar asielaanvraag Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze haar echtgenoot voorgesteld zou hebben om terug te keren naar hun thuisland, maar dat hij dit geweigerd zou hebben. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze wekelijks telefonisch contact zou hebben met haar schoonmoeder waarbij ze vernomen zou hebben dat de situatie dat niet goed zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar dochter M.(...) in 2007 geboren zou zijn in plaats van in 2009. Overwegende dat betrokkene hiervan geen melding gemaakt heeft in haar vorige twee asielaanvragen en dit niet kan staven met een origineel paspoort. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze opnieuw vijf maanden zwanger zou zijn van haar echtgenoot. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene haar huwelijksakte dd. 20.04.2007 voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens haar vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen

*nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980."*

3.7. In haar nota met opmerkingen oppert de verwerende partij onder meer het volgende:

*"(...)*

*In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat de verzoekende partij de huwelijksakte d.d. 20.04.2007 reeds in het kader van haar vorige asielaanvragen kon voorleggen, verzoekende partij betwist dit determinerend motief van de bestreden beslissing niet, noch tracht zij aan te tonen dat zij in de onmogelijkheid zou zijn geweest om eerder melding te maken van haar huwelijk met de heer K.(...) R.(...) en haar asielrelaas hierop te betrekken.*

*Voor zoveel nodig vereist: verwerende partij naar de onderstaande rechtspraak, die mutatis mutandis van toepassing is (eigen onderlijning):*

*"(...)" (RvV 22 augustus 2012, nr. 86.069)*

*De omstandigheden dat haar echtgenoot op 05.09.2012 een eerste asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten, waarna hij zonder een beslissing hieromtrent af te wachten verder reisde, om uiteindelijk in Frankrijk samen met verzoekende partij een asielaanvraag in te dienen, waarna hij werd overgenomen door de Belgische autoriteiten bij toepassing van de Verordening (EG) nr. 3 43/003 van de Raad van 18 februari 2003, en dat de op 05.09.2012 ingediende asielaanvraag nu ten gronde wordt, behandeld, maken niet ipso facto een nieuw gegeven uit in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1930 met betrekking tot de asielrelaas van verzoekende partij.*

*De bestreden beslissing werd genomen naar aanleiding van de derde asielaanvraag van verzoekende partij, op 15.07.2013.*

*Zij diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 13.11.2009. Zij verklaarde niet gehuwd te zijn. Op 14.09.2011 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 74.515 van 31.01.2012 bevestigde de Raad die beslissing.*

*Zij vroeg een tweede keer asiel aan op 28.08.2012. Daarbij verklaarde zij een kind te hebben van een andere man, en dat zij daardoor niet meer aanvaard zou worden in Rusland. Bij beslissing van 30.08.2012 werd deze aanvraag niet in overweging genomen, onder bijlage 13 quater.*

*Het loutere gegeven dat het asielrelaas van haar echtgenoot, zoals blijkt, uit de huwelijksakte d.d. 20.04.2007, met wie zij verklaart twee kinderen te hebben, nog nooit ten gronde is beoordeeld, door de bevoegde asielinstanties, betekent niet dat verzoekende partij zou voldoen aan de voorwaarden van (oud) artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.*

*Het loutere gegeven dat bepaalde gegevens nog niet ten gronde zijn beoordeeld door de bevoegde asielinstanties volstaat immers niet om te kunnen spreken van een 'nieuw element'. Dit zou immers voorbijgaan aan de betekenis van (oud) artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 waarbij niet enkel is vereist dat de elementen 'nieuw' zijn, maar tevens relevant moeten zijn en betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.*

*"Er dient tevens te worden opgemerkt dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ten beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet automatisch als nieuw dient te worden beschouwd » Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163. 610)" (RvV 24 augustus 2012 , nr, 86.203)*

*Bovendien wordt in de bestreden beslissing erop gewezen dat verzoekende partij zich beperkt tot loutere verklaringen omtrent deze nieuwe asielmotieven die zij put uit het asielrelaas van haar echtgenoot, en uitdrukkelijk stelt geen nieuwe documenten te kunnen neerleggen om haar verklaringen te staven.*

*Om te kunnen oordelen of een document al of niet een ernstige aanwijzing inhoudt voor een gegronde vrees in de zin van art. 48/3 of 43/4 van de wet van 15 december 1980, had verwerende partij de bevoegdheid dit document onderwerpen aan een prima facie-beoordeling naar de bewijswaarde. De verwerende partij verwijst hierbij naar de rechtspraak van de Raad :*

*"Of een aangebracht gegeven, een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling*

verklaren snel te weren enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6) (RVV nr, 59.358 d.d. 6 april 2011) .

Het is derhalve niet kennelijk onredelijk om blote verklaringen niet te weerhouden als nieuwe omstandigheden in de zin van (oud) artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, gezien die prima facie geen ernstige aanwijzing kunnen inhouden voor een gegronde vrees in de zin van art. 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december d.d. 1980.

Minstens toont verzoekende partij het tegengestelde niet aan met haar betoog dat uitsluitend is gebaseerd op het gegeven dat de eerste asielaanvraag van haar echtgenoot, die hij afzonderlijk van zijn gezin indiende op 05.09.2012, thans ten gronde wordt beoordeeld door de Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen.

Gezien geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekende partij ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (cf. RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

(...)”

3.8. In de bestreden beslissing wordt naar aanleiding van de neergelegde huwelijksakte terecht gesteld dat verzoekster dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens haar vorige asielaanvragen en worden de verklaringen van verzoekster over haar persoonlijke problemen terecht afgedaan als loutere beweringen en veronderstellingen die niet als nieuw element kunnen worden beschouwd. Waar verzoekster zich in het kader van haar derde asielaanvraag echter baseerde op de problemen van haar echtgenoot, wordt in de beslissing verwezen naar een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag die in hoofde van haar echtgenoot zou zijn genomen. Uit het stuk dat verzoekster thans bij haar verzoekschrift voegt (verzoekschrift, bijlage 3), blijkt echter dat er ten aanzien van haar echtgenoot geen beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen, maar dat zijn asielaanvraag op 12 augustus 2013, op de dag van het nemen van de bestreden beslissing, werd doorgestuurd naar de commissaris-generaal voor een behandeling ten gronde.

3.9. Hoewel de verwerende partij bij kan worden bijgetreden waar deze in haar nota met opmerkingen aanvoert dat het loutere feit dat bepaalde gegevens nog niet ten gronde werden onderzocht, niet automatisch betekent dat deze dienen te worden beschouwd als “*nieuwe gegevens*” in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat deze pertinente overweging niet in de bestreden beslissing is opgenomen. De overwegingen uit de nota met opmerkingen vormen in dit opzicht een a posteriori motivering die het gebrek aan correcte feitenvinding in de bestreden beslissing niet kunnen herstellen. De verwerende partij betwist niet dat verzoeksters derde asielaanvraag minstens gedeeltelijk gebaseerd is op de asielaanvraag van haar echtgenoot. Deze laatste asielaanvraag wordt thans ten gronde beoordeeld door de commissaris-generaal. Nergens wordt in de bestreden beslissing op afdoende wijze verduidelijkt waarom de asielaanvraag om die reden geen nieuwe gegevens zou bevatten in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

3.10. Voor zover verzoekster zich in het kader van haar derde asielaanvraag baseert op de problemen van haar echtgenoot, werd bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitgegaan van een correcte vaststelling van de feiten omdat er ten aanzien van haar echtgenoot geen beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen, zoals verkeerdelijk in de bestreden beslissing is weergegeven. De gemachtigde van de staatssecretaris kon dus op die grond onmogelijk rechtsgeldig besluiten dat verzoekster “*bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt (...) dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980*” in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond waardoor de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag moet worden vernietigd.

3.11. Als gevolg van deze vernietiging verliest de bevelscomponent van de bestreden beslissing, die gestoeld is op (oud) artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient de gemachtigde van de staatssecretaris elke grondslag. Aangezien de beslissing op grond waarvan het bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd uit het rechtsverkeer is verwijderd, dient ook het bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer te worden gehaald middels een vernietiging.



3.12. De Raad wijst erop dat de overige door verzoekster aangevoerde middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden waardoor het niet nodig is hierop nader in te gaan.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en het daarmee gepaard gaande bevel om het grondgebied te verlaten kan leiden. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 augustus 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) en het bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

##### **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN